

عنوان مقاله:

شاخصه های تزیینات معماری در شاهنشین خانه ابراهیمی اردبیل

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات تاریخ و تمدن (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

مریم کیان - عضو هیات علمی پژوهشگاه وزارت میراث فرهنگی

خلاصه مقاله:

مدت زمانی است که هنرهای وابسته به معماری سنتی ایران، کاربری خود را در خانه های امروزی ما از دست داده است ولی این تزیینات هنوز نقش فرهنگی و تاریخی خود را در خانه های تاریخی شهرهای ایران حفظ کرده اند. دو هنر تزیینی که در این بنا بیش از دیگر تزیینات شاخص است ارسی سه لنگه در جنوب شاهنشین خانه ابراهیمی و مقرنس های مطابق آن است. با پرداختن به تزیینات این شاهنشین، ضمن معرفی، به حفظ و اهمیت آنها در فضا سازی ایینه سنتی پرداخته ایم. این پژوهش به روش توصیفی تحلیلی نگاشته شده و گردآوری مطالب، اغلب از طریق مشاهده و مصاحبه جمع آوری شده که با کمک منابع کتابخانه ای تکمیل شده است. هر کدام از این تزیینات شامل اجزایی است که خود به تنهایی حاوی بار ظاهری و معنایی است. ولی وقتی به صورت مجموعه و یک کل نگریسته شوند، به هم نشینی مناسب آنها وقوف می یابیم. آویز مقرنسها در رواقهای این شاهنشین به گونه ای اجرا شده اند تا فضایی هرمی شکل در میان آنها ایجاد شود تا نقاش بتواند گلدانی پراز گل های رنگارنگ را درون قاب هرمی شکل در میان آنها جای داد. با آنکه همه این تزیینات به صورت قرینه اجرا شده اند ولی با تجزیه آنها میتوان افتراقات بسیاری را مشاهده کرد که نباید به عنوان نکات منفی به آن نگاه کرد چرا که نتوانسته هیچ لطمه ای به وحدتی که در این آرایه ها حکم فرماست وارد کند.

کلمات کلیدی:

مقرنس مطابق، ارسی سه لنگه، خانه ابراهیمی، گره چینی، پارچه بری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1193871>

